

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

16 päivänä kesäkuuta 2011 *

Asiassa C-484/07,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Rechtbank 's-Gravenhage (Alankomaat) on esittänyt 22.10.2007 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 31.10.2007, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Fatma Pehlivan

vastaan

Staatssecretaris van Justitie,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Tizzano sekä tuomarit J.-J. Kasel (esittelevä tuomari), A. Borg Barthet, E. Levits ja M. Berger,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: E. Sharpston,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.4.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Fatma Pehlivan, edustajanaan advocaat P.H. Hillen,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään C. Wissels, M. de Mol ja B. Koopman,
- Saksan hallitus, asiamiehinään M. Lumma ja J. Möller,
- Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato W. Ferrante,
- Euroopan komissio, asiamiehinään G. Rozet ja M. van Beek,

kuultuaan julkisasiamiehen 8.7.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 (jäljempänä päätös N:o 1/80) 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisen luetelmakohdan tulkintaa. Assosiaationeuvosto perustettiin Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella, jonka allekirjoittivat Ankarassa 12.9.1963 yhtäältä Turkin tasavalta ja toisaalta ETY:n jäsenvaltiot ja yhteisö ja joka tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 23.12.1963 tehdyllä neuvoston päätöksellä 64/732/ETY (EYVL 1964, 217, s. 3685).
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain Turkin kansalainen Fatma Pehlivan sekä Staatssecretaris van Justitie (oikeusministeriön valtiosihteeri, jäljempänä Staatssecretaris) ja joka koskee Pehlivanille myönnetyn oleskeluluvan peruuttamista ja menettelyä hänen karkottamiseksi Alankomaiden alueelta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

ETY-Turkki-assosiaatio

- 3 Brysselissä 23.11.1970 allekirjoitetun lisäpöytäkirjan, joka tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 19.12.1972 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2760/72 (EYVL L 293, s. 1), 59 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Tämän [pöytäkirjan] soveltamisalalla Turkkiin ei voida soveltaa edullisempaa kohtelua kuin se, jonka jäsenvaltiot myöntävät toisilleen yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.”

- 4 Päätöksen N:o 1/80 II luvun, jonka otsikko on ”Sosiaaliset määräykset”, 1 jakso koskee ”työhön ja työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyviä kysymyksiä”. Tämä jakso sisältää päätöksen 6–16 artiklan.

- 5 Päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jollei hänen perheenjäsentensä vapaata oikeutta työskentelyyn koskevista 7 artiklan määräyksistä muuta johdu, turkkilaisella työntekijällä, joka kuuluu laillisille työmarkkinoille tietystä jäsenvaltiossa, on oikeus

- työskenneltyään säännönmukaisesti yhden vuoden saada työlupansa uudistetuksi tässä jäsenvaltiossa samaa työnantajaa varten, jos hänellä on työpaikka;

- työskenneltyään säännönmukaisesti kolme vuotta vastaanottaa tässä jäsenvaltiossa valitsemaltaan saman ammattialan työnantajalta työtarjous, joka on tehty tavanomaisin ehdoin ja joka on rekisteröity tämän valtion työvoimaviranomaisissa, jollei yhteisön jäsenvaltioiden työntekijöille annettavasta etusijasta muuta johdu;
- työskenneltyään säännönmukaisesti neljä vuotta tehdä tässä jäsenvaltiossa vapaasti minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä.”

6 Päätöksen N:o 1/80 7 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenillä, joille on annettu lupa muuttaa tämän työntekijän luokse, on oikeus

- asuttuaan tässä jäsenvaltiossa säännönmukaisesti vähintään kolme vuotta vastaanottaa mikä tahansa työtarjous, jollei yhteisön jäsenvaltioiden työntekijöille annettavasta etusijasta muuta johdu;
- asuttuaan tässä jäsenvaltiossa säännönmukaisesti vähintään viisi vuotta tehdä vapaasti minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä.

Turkkilaisten työntekijöiden lapset, jotka ovat saaneet ammattikoulutusta vastaanottavassa valtiossa, voivat tässä jäsenvaltiossa asumisensa kestosta riippumatta vastaanottaa tässä jäsenvaltiossa mikä tahansa työtarjouksen sillä edellytyksellä, että toinen vanhemmista on työskennellyt laillisesti kyseisessä jäsenvaltiossa vähintään kolme vuotta.”

7 Saman päätöksen 14 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Tämän jakson määräyksiä on sovellettava, jollei yleisen järjestyksen, turvallisuuden tai kansanterveyden vuoksi perustelluista rajoituksista muuta johdu.

2. Kyseiset määräykset eivät vaikuta kansallisesta lainsäädännöstä tai Turkin ja yhteisön jäsenvaltioiden keskinäisistä kahdenvälisistä sopimuksista johtuviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin siltä osin kuin niiden kansalaisiin sovelletaan kansallisen lainsäädännön tai kyseisten sopimusten mukaan edullisempaa kohtelua.”

Kansallinen säännöstö

8 Ulkomaalaislain kokonaisuudistuksesta 23.11.2000 annettu laki (Wet tot algehele herziening van de Vreemdelingenwet; Stb. 2000, nro 495; jäljempänä Vw 2000) tuli voimaan 1.4.2001. Samana päivänä tulivat Alankomaissa sovellettaviksi myös vuoden 2000 ulkomaalaisasetus (Vreemdelingenbesluit 2000; Stb. 2000, nro 497; jäljempänä Vb 2000) ja vuoden 2000 ulkomaalaismääräykset (Voorschrift Vreemdelingen 2000, Stcrt. 2001, nro 10). Vuonna 2000 annetussa ulkomaalaisia koskevassa hallinnollisessa soveltamisohjeessa (Vreemdelingencirculaire 2000, jäljempänä Vc 2000) Staatssecretaris selitti, kuinka se aikoo soveltaa Vw 2000:ta ja Vb 2000:ta.

9 Vw 2000:n 14 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Ministerillä on toimivalta

- a) hyväksyä, hylätä tai jättää tutkimatta hakemus määräaikaisen oleskeluluvan myöntämiseksi
- b) hyväksyä, hylätä tai jättää tutkimatta hakemus tällaisen luvan voimassaoloajan pidentämiseksi
- c) muuttaa määräaikaista oleskelulupaa joko luvanhaltijan hakemuksesta tai viran puolesta olosuhteiden muuttumisen vuoksi
- d) peruuttaa määräaikainen oleskelulupa

– –

2. Määräaikainen oleskelulupa myönnetään rajoituksin, jotka liittyvät tarkoitukseen, jota varten oleskelu on sallittu. Lupa voidaan sisällyttää ehtoja. Rajoituksista ja ehdoista voidaan antaa sääntöjä yleisin hallinnollisin toimenpitein tai niiden nojalla.

3. Määräaikainen oleskelulupa myönnetään enintään viideksi peräkkäiseksi vuodeksi. Yleisin hallinnollisin toimenpitein annetaan sääntöjä oleskeluluvan voimassaoloajasta ja sen pidentämisestä.”

10 Vw 2000:n 18 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Edellä 14 §:ssä tarkoitettu hakemus määräaikaisen oleskeluluvan voimassaoloajan pidentämiseksi voidaan hylätä, jos

--

c) ulkomaalainen on antanut vääriä tietoja tai on jättänyt antamatta tietoja, jotka olisivat johtaneet luvan myöntämiseksi tai sen voimassaoloajan pidentämiseksi tehdyn alkuperäisen hakemuksen hylkäämiseen

--

f) luvan myöntämisessä asetettua rajoitusta tai lupaan liitettyä ehtoa ei noudateta

--”

11 Vw 2000:n 19 §:n mukaan määräaikainen oleskelulupa voidaan peruuttaa saman lain 18 §:n 1 momentissa tarkoitetuilla perusteilla.

12 Vb 2000:n 3.24 §:ssä säädetään, että Vw 2000:n 14 §:ssä tarkoitettu määräaikainen oleskelulupa voidaan myöntää perheiden yhdistämiseen liittyvin rajoituksin Alankomaiden kansalaisen tai Vw 2000:ssa tarkoitetun Alankomaissa säännönmukaisesti asuvan ulkomaalaisen muullekin perheenjäsenelle kuin aviopuolisolle, rekisteröidyn tai rekisteröimättömän parisuhteen osapuolelle tai alaikäiselle lapselle, jos

Staatssecretarisin arvion mukaan ulkomaalainen kuuluu tosiasiallisesti ja kuului tosiasiallisesti jo lähtömaassaan sen henkilön perheeseen, jonka luona hän haluaa oleskella, ja ulkomaalaisen erottaminen kyseisestä henkilöstä olisi kohtuuttoman ankara toimenpide.

13 Vb 2000:n 3.51 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”[Vw 2000:n] 14 §:ssä tarkoitettu määräaikainen oleskelulupa voidaan oleskelun jatkamiseen liittyvin rajoituksin myöntää ulkomaalaiselle, joka on oleskellut Alankomaissa oleskeluluvalla kolme vuotta rajoituksin, jotka liittyvät

a) perheen yhdistämiseen tai muodostamiseen sellaisen henkilön kanssa, jolla on pysyvä oleskeluoikeus

— —”

14 Vb 2000:n 3.52 §:ssä säädetään, että muissa kuin erityisesti 3.51 §:ssä mainituissa tapauksissa Vw 2000:n 14 §:ssä tarkoitettu määräaikainen oleskelulupa voidaan oleskelun jatkamiseen liittyvin rajoituksin myöntää ulkomaalaiselle, joka on oleskellut Alankomaissa säännönmukaisesti Vw 2000:ssa tarkoitettulla tavalla ja jota Staatssecretarisin arvion mukaan ei erityisten henkilökohtaisten olosuhteiden vuoksi voida vaatia lähettämään Alankomaista.

- 15 Vc 2000:ssa kuvataan muun muassa Alankomaiden viranomaisten politiikkaa päätöksen N:o 1/80 yhteydessä. Kyseisen hallinnollisen soveltamisohjeen B11/3.5 kohdassa, sellaisena kuin se oli pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, todettiin päätöksen 7 artiklasta erityisesti seuraavaa:

”Käsitteiden selityksiä: ’perheenjäseniä’ ovat turkkilaisen työntekijän aviopuoliso sekä heidän jälkeläisensä, jotka ovat alle 21-vuotiaita tai huollettavia, sekä tällaisen työntekijän ja hänen aviopuolisonsa huollettavina olevat sukulaiset ylenevässä polvessa –

’säännönmukaisen asumisen’ käsite edellyttää, että perheenjäsen on tosiasiallisesti asunut keskeytyksettä kolme tai viisi vuotta turkkilaisen työntekijän luona –. Tätä ajanjaksoa laskettaessa on kuitenkin otettava huomioon lyhytaikaiset yhteiselämän keskeytykset, joiden tarkoituksena ei ollut lopettaa yhteiselämää, kuten se, että asianomainen henkilö on ollut kohtuullisen ajan perustelluista syistä poissa yhteisestä asunnosta tai on vastoin tahtoaan oleskellut alle kuusi kuukautta lähtömaassaan –.”

- 16 Vc 2000:n B11/3.5.1 kohdassa todetaan perheenjäsenten oikeudesta oleskelun jatkamiseen muun muassa seuraavaa:

” – perheiden yhdistämistä ja muodostamista koskeissa kansallisissa säännöissä – annetaan perheenjäsenille yleensä heti oikeus työskentelyyn, ja ne siis ylittävät assosiaatiopäätöksessä N:o 1/80 asetetut velvoitteet. Lisäksi kansallisen lainsäädännön mukaan alaikäiselle perheenjäsenelle, jolle on alaikäisenä perheen yhdistämisen yhteydessä myönnetty lupa oleskella sellaisen henkilön luona, jolla on pysyvä oleskeluoikeus, myönnetään hänen hakemuksestaan jo yhden vuoden kuluttua henkilökohmainen lupa oleskelun jatkamiseen –

’Kolmen vuoden säännönmukainen asuminen’: Kolmen vuoden säännönmukaisen asumisen jälkeen pääsääntönä on, että laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenet, jotka ovat saaneet oleskeluluvan sillä perusteella, että kyse on perheen yhdistämisestä kyseisen turkkilaisen työntekijän kanssa Alankomaissa, voivat vapaasti tehdä mitä tahansa valitsemaansa työtä. Se, että perheenjäsen on syntynyt Alankomaissa eikä hänen siis ole tarvinnut hakea lupaa muuttaa perheen yhdistämisen yhteydessä Alankomaihin turkkilaisen työntekijän luokse, on merkityksentöntä – –.”

- 17 Viimeksi mainittu Vc 2000:n täsmennys merkitsee, että Alankomaiden oikeuden mukaan päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua vapaata pääsyä työmarkkinoille sovelletaan jo kolmen vuoden säännönmukaisen asumisen jälkeen. Tällainen turkkilaisen työntekijän perheenjäsenille edullisempi sääntö on poikkeus päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisestä luetelmakohdasta. Tällaista edullisempaa sääntöä on aina sovellettava.
- 18 Lisäksi kyseiset perheenjäsenet voivat Alankomaissa jo kolme vuotta säännönmukaisesti oleskeltuaan hakea henkilökohtaista lupaa oleskelun jatkamiseen. Tällaisen luvan perusteella he voivat tehdä vapaasti mitä tahansa valitsemaansa työtä.
- 19 Kun perheenjäsen on asunut Alankomaissa säännönmukaisesti kolme vuotta, hänen oleskelulleen ei päätöksen N:o 1/80 7 artiklan mukaan aseteta enää mitään edellytyksiä. Se, että turkkilainen työntekijä ei kyseisen kolmen vuoden ajanjakson jälkeen enää kuulu laillisille työmarkkinoille tai että perheside on katkennut, ei vaikuta perheenjäsenen oleskeluoikeuteen. Tämä pätee siitä riippumatta, onko perheenjäsenellä henkilökohtainen lupa oleskelun jatkamiseen.

20 Vc 2000:n B2/8.3 kohdassa, sellaisena kuin sitä sovellettiin pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, todetaan seuraavaa:

”Oleskelulupaa ei myönnetä, jos täysi-ikäinen lapsi ei tosiasiallisesti kuulu tai ei enää lähtömaassakaan tosiasiallisesti kuulunut vanhemman perheeseen. ”Tosiasiallinen kuuluminen perheeseen’ edellyttää seuraavaa:

- perheside on ollut olemassa jo ulkomailla
- kyseessä on moraalinen ja taloudellinen riippuvuus vanhemmasta, ja tällaisen riippuvuuden on oltava syntynyt jo ulkomailla, ja
- ulkomaalaisen on mentävä asumaan vanhemman (vanhempien) luokse.

Täysi-ikäinen lapsi ei enää tosiasiallisesti kuulu perheeseen, jos tosiasiallisen perhesiteen voidaan katsoa katkenneen. Näin on aina silloin, kun vallitsee yksi tai useampi seuraavista olosuhteista:

- ulkomaalainen integroituu pysyvästi toiseen perheeseen, eikä henkilö, jonka luona hänen on tarkoitus oleskella, enää ole hänen (tosiasiallinen) huoltajansa
- ulkomaalainen integroituu pysyvästi toiseen perheeseen, eikä henkilö, jonka luona hänen on tarkoitus oleskella, enää vastaa hänen koulutus- ja hoitokuluistaan

- ulkomaalainen ryhtyy asumaan itsenäisesti ja huolehtii itse toimeentulostaan
- ulkomaalainen perustaa oman perheen solmimalla avioliiton tai parisuhteen
- ulkomaalaisella on (avioliiton ulkopuolella syntyneen) lapsen, kasvatti- tai adoptiolapsen tai muiden hänestä riippuvaisten perheenjäsenten huoltajuus tai huoltovelvollisuus – –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- ²¹ Pääasian oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenee, että Pehlivan, joka on syntynyt Turkissa 7.8.1979, sai 11.5.1999 luvan tulla perheen yhdistämisen nojalla Alankomaiden alueelle vanhempiensa luo, joista ainakin toinen jo kuului Alankomaiden laillisille työmarkkinoille.
- ²² Siksi Staatssecretaris myönsi hänelle 1.8.1999 määräaikaisen oleskeluluvan, joka tuli voimaan 9.8.1999, rajoituksella ”laajennettu perheen yhdistäminen vanhempien luona”. Alankomaiden viranomaiset jatkoivat luvan voimassaoloaikaa viimeisen kerran 24.7.2003 saakka.
- ²³ On riidatonta, että Pehlivan asui 12.8.1999 alkaen ja yli kolmen vuoden ajan vanhempiensa Alankomaiden kodissa.

- 24 Pehlivan solmi 22.12.2000 avioliiton Turkin kansalaisen kanssa oleskellessaan lyhytaikaisesti Turkissa. Hän ilmoitti kuitenkin vasta 3.5.2002 ulkomaalaisviranomaisille avioliitosta, joka rekisteröitiin hänen asuinkuntansa toimivaltaisessa viranomaisessa 1.7.2002.
- 25 Liitosta syntyi poika 30.3.2002.
- 26 Pehlivan ilmoittaa aviopuolisonsa tulleen Alankomaihin vuonna 2002 turkkilaisen rekan kuljettajana ja hakeneen kyseisessä jäsenvaltiossa oleskelulupaa. Hakemus hylättiin, joten hänet käännytettiin Alankomaiden alueelta. Pehlivanin mukaan aviomies asui hänen ja hänen vanhempiensa kanssa kesäkuusta 2002 alkaen yhdeksän kuukautta perheen asunnossa.
- 27 Turkkilainen tuomioistuin julisti ratkaisullaan 10.2.2004 Pehlivanien avioliiton puretuksi.
- 28 Pehlivan lähti 1.4.2005 vanhempiensa asunnosta ja muutti poikansa kanssa toiseen osoitteeseen Alankomaissa.
- 29 Staatssecretaris peruutti päätöksellään 13.10.2003 Pehlivanin oleskeluluvan taannehtivasti 22.12.2000 alkaen eli päivästä, jona Pehlivanit olivat solmineet avioliiton. Peruuttaminen perusteltiin sillä, että Alankomaiden oikeuden mukaan Pehlivanin katsottiin lopullisesti katkaisseen tosiasiallisen perhesiteensä vanhempiinsa avioliiton solmittuaan.

- 30 Alankomaiden viranomaiset päättelivät tästä, että Pehlivan oli asunut Alankomaissa säännönmukaisesti vain 22.12.2000 saakka eli alle kolme vuotta, joten hän ei enää voisi vedota tehokkaasti päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan ja hänet olisi siis karkotettava.
- 31 Pehlivan katsoi tosiasiallisen asumisensa vanhempiensa luona jatkuneen 22.12.2000 jälkeenkin eikä katsonut avioliittonsa missään vaiheessa vaikuttaneen tilanteeseensa päätöksen N:o 1/80 kyseisen määräyksen kannalta, joten hän vaati 7.11.2003 oikaisua karkotuspäätökseen. Oikaisuvaatimus hylättiin, joten hän nosti karkotuspäätöksestä 29.12.2005 kanteen Rechtbank 's-Gravenhagessa ja vaati lisäksi päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä.
- 32 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on riidatonta, että Pehlivanin isää on pidettävä päätöksessä N:o 1/80 tarkoitettuna turkkilaisena työntekijänä ja että tämä kuuluu vastaanottavan jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille.
- 33 Kyseisen tuomioistuimen mukaan pääasian asianosaisilla ei ole riitaa myöskään siitä, että Pehlivan asui 12.8.1999 lähtien tosiasiallisesti yhdessä vanhempiensa kanssa keskeytyksettä vähintään kolme vuotta.
- 34 Rechtbank 's-Gravenhagen mukaan sen käsiteltäväksi saatetun oikeusriidan ratkaisu riippuu siitä, riittääkö viimeksi mainittu seikka siihen, että Pehlivan täyttää päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa määrätyn edellytyksen säännönmukaisesta asumisesta kolmen vuoden ajan vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja voi siten pätevästi vedota hänelle kyseisessä määräyksessä

annettuihin oikeuksiin, joten se on päättänyt lykätä asian ratkaisua ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) a) Onko [päätöksen N:o 1/80] 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa tulkittava siten, että kyseistä artiklaa sovelletaan, jos perheenjäsen on tosiasiallisesti asunut kolme vuotta turkkilaisen työntekijän luona ja jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset eivät ole kyseisten kolmen vuoden aikana kyseenalaistaneet perheenjäsenen oleskeluoikeutta?

- b) Estääkö [päätöksen N:o 1/80] 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen luetelmakohta jäsenvaltiota päättämästä kyseisten kolmen vuoden aikana, että jos perheenjäsen, jolle on myönnetty lupa tulla maahan, solmii avioliiton, hän ei voi enää vedota kyseisen määräyksen mukaisiin oikeuksiinsa, vaikka hän asui edelleen turkkilaisen työntekijän luona?

- 2) Estääkö [päätöksen N:o 1/80] 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen luetelmakohta tai jokin muu unionin oikeuden säännös tai määräys ja/tai oikeudellinen periaate sen, että kolmen vuoden ajanjakson päätyttyä toimivaltaiset kansalliset viranomaiset kyseenalaistavat taannehtivasti ulkomaalaisen oleskeluoikeuden sellaisen kansallisen lainsäädännön perusteella, joka koskee sitä, onko kyseessä perheenjäsen ja/tai onko asuminen kyseisten kolmen vuoden aikana ollut säännönmukaista?

- 3) a) Onko edellä esitettyihin kysymyksiin vastattaessa merkitystä sillä, onko ulkomaalainen tahallisesti tai tahattomasti jättänyt antamatta tietoja, jotka vaikuttavat kansallisen lainsäädännön mukaiseen oleskeluoikeuteen? Jos vastaus on myöntävä, missä mielessä se on merkityksellistä?

- b) Vaikuttaako asiaan se, ovatko tiedot tulleet ilmi edellä mainitun kolmen vuoden ajanjakson aikana vai vasta kyseisen ajanjakson päätyttyä? Tässä yhteydessä on otettava huomioon, että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on tietojen ilmi tulemisen jälkeen mahdollisesti tehtävä (tarkempia) tutkimuksia ennen kuin ne voivat ryhtyä päätöksentekoon. Jos se vaikuttaa asiaan, millä tavoin?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Alustavat huomautukset

- ³⁵ Rechtbank 's-Gravenhagen ennakkoratkaisupyyynnöstä ilmenee, että se koskee sellaisen Turkin kansalaisen tilannetta, joka on turkkilaisen siirtolaispariskunnan, josta ainakin toinen kuului Alankomaiden laillisille työmarkkinoille, lapsena ja siis perheenjäsenenä saanut luvan muuttaa vanhempiensa luokse vastaanottavan jäsenvaltion alueelle perheen yhdistämiseksi päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla.
- ³⁶ Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim on todennut Pehlivanin asuneen yhdessä vanhempiensa kanssa keskeytyksettä yli kolme vuotta, mutta Alankomaiden viranomaiset olivat sittemmin kyseenalaistaneet hänen oleskeluoikeutensa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, koska hän oli solminut avioliiton ennen päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa määrätyn kolmen vuoden ajanjakson päättymistä. Kyseiset viranomaiset perustivat tällaisen näkemyksensä kansalliseen oikeuteen, jonka mukaan täysi-ikäisen lapsen tosiasiallisen perhesiteen vanhempiinsa katsotaan katkenneen lapsen avioliiton vuoksi, koska lapsi ei enää ole

moraalisesti eikä taloudellisesti riippuvainen vanhemmistaan, joten tällöin oleskelulupa ei voi enää pätevästi perustua perheen yhdistämiseen.

- 37 Näin ollen on heti aluksi päätettävä, voiko pääasian kantajan tilanteessa oleva Turkin kansalainen vedota tehokkaasti päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan, kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pääasiallisesti tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään.
- 38 Tätä varten on erityisesti selvitettävä, voidaanko päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa tulkita siten, että kun turkkilaisen siirtotyöläisen perheenjäsen, joka on saanut luvan tulla jäsenvaltioon vanhempiensa luokse perheen yhdistämisen nojalla, solmii avioliiton ennen kyseisen määräyksen mukaisen kolmen vuoden ajanjakson päättymistä, hänen asumisensa vastaanottavassa jäsenvaltiossa lakkaa automaattisesti olemasta määräyksessä tarkoitettulla tavalla säännönmukaista, ja voiko kyseinen jäsenvaltio siis pätevästi soveltaa tämän tuomion 20 kohdassa kuvatun kaltaista oleskelua koskevaa kansallista säännöstöä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen Turkin kansalaiseen, joka on riidattomasti asunut koko kyseisen ajanjakson tosiasiallisesti vanhempiensa kanssa.

Ensimmäinen kysymys

- 39 Jotta ensimmäiseen kysymykseen, sellaisena kuin se on rajattu kahdessa edellisessä kohdassa, vastattaisiin tehokkaasti, on muistutettava, että päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisellä kohdalla on välitön oikeusvaikutus, joten Turkin kansalaisilla, joihin mainittua määräystä sovelletaan, on oikeus vedota siihen suoraan jäsenvaltioiden tuomioistuimissa sen vastaisten kansallisten oikeussääntöjen jättämiseksi soveltamatta (ks. vastaavasti mm. asia C-351/95, Kadiman, tuomio 17.4.1997, Kok.,

s. I-2133, 28 kohta ja asia C-303/08, Bozkurt, tuomio 22.12.2010, Kok., s. I-13445, 31 kohta).

- 40 Kuten 7 artiklan ensimmäisen kohdan sanamuodostakin jo ilmenee, tässä määräyksessä tarkoitettujen oikeuksien saaminen edellyttää kahden kumulatiivisen ennakkoedellytyksen täyttymistä, eli yhtäältä kyseisen henkilön on oltava vastaanottavan jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille jo kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsen, ja toisaalta hänellä on oltava kyseisen valtion toimivaltaisten viranomaisten antama lupa muuttaa kyseisen työntekijän luokse mainittuun jäsenvaltioon (ks. em. asia Bozkurt, tuomion 26 kohta). Kuten tämän tuomion 21–23 kohdassa on todettu, nyt käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että Pehlivan täytti kyseiset edellytykset.
- 41 Koska ennakkoedellytykset täytyvät, päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan soveltamiseksi on vielä tarkastettava, onko kyseinen Turkin kansalainen asunut säännönmukaisesti tietyn ajan vastaanottavan jäsenvaltion alueella (ks. mm. asia C-373/03, Aydinli, tuomio 7.7.2005, Kok., s. I-6181, 29 kohta).
- 42 Saman päätöksen 7 artiklan ensimmäisen kohdan molemmissa luetelmakohdissa mainitun kaltaiset asumisajanjaksot edellyttävät tehokkaan vaikutuksensa säilymiseksi, että turkkilaisen työntekijän perheenjäsenille, joille on annettu lupa muuttaa tämän luokse vastaanottavaan jäsenvaltioon, tunnustetaan vastaava oleskeluoikeus kyseisinä ajanjaksoina (ks. em. asia Kadiman, tuomion 29 kohta ja em. asia Bozkurt, tuomion 31 ja 36 kohta). Tällaisen oikeuden epäminen nimittäin tekisi merkityksettömäksi luvan, jonka kyseinen jäsenvaltio on myöntänyt turkkilaisen siirtotyöläisen perheenjäsenelle muuttaa tämän luokse, jolloin juuri kiellettäisiin asianomaisille annettu mahdollisuus asua vastaanottavan jäsenvaltion alueella.

- 43 Näin ollen turkkilaisen työntekijän perheenjäsenellä, joka Pehlivanin tavoin täyttää tämän tuomion 40 kohdassa mainitut kaksi ennakkoodellytystä ja joka on asunut säännönmukaisesti yli kolme vuotta vastaanottavan jäsenvaltion alueella, on välttämättä oleskeluoikeus kyseisessä valtiossa suoraan kyseisen määräyksen nojalla.
- 44 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee erityisesti kriteeristä, joka koskee säännönmukaista asumista ennen päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa määrätyn ensimmäisen kolmen vuoden ajanjakson päättymistä, että päätöksen N:o 1/80 eri määräyksissä käytetyt ilmaisut ovat unionin oikeuden käsitteitä, joita on tulkittava yhdenmukaisesti Euroopan unionin tasolla ottamalla huomioon kyseisten määräysten henki ja tarkoitus sekä asiayhteys, johon ne kuuluvat, niiden yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioissa (ks. mm. asia C-98/96, Ertanir, tuomio 30.9.1997, Kok., s. I-5179, 59 kohta ja asia C-275/02, Ayaz, tuomio 30.9.2004, Kok., s. I-8765, 39 ja 40 kohta).
- 45 Kyseisen päätöksen yleisenä tavoitteena on parantaa sosiaalialalla turkkilaisiin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä sovellettavaa sääntelyä vapaan liikkuvuuden asteittaiseksi toteuttamiseksi (ks. mm. asia C-329/97, Ergat, tuomio 16.3.2000, Kok., s. I-1487, 43 kohta), ja tämän tavoitteen mukaisesti etenkin saman päätöksen 7 artiklan ensimmäisellä kohdalla perustetun järjestelmän tarkoituksena on luoda suotuisat olosuhteet perheiden yhdistämiselle vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Ensi vaiheessa eli ennen määräyksen ensimmäisessä luetelmakohdassa määrätyn ensimmäisen kolmen vuoden ajanjakson päättymistä määräyksen tarkoituksena on edistää vastaanottavan jäsenvaltion alueella säännönmukaisesti jo olevan turkkilaisen siirtotyöläisen työskentelyä ja oleskelua kyseisessä valtiossa sillä, että kyseisellä työntekijällä on perheenjäsenensä luonaan. Saman määräyksen toisessa luetelmakohdassa vahvistetaan sen jälkeen turkkilaisen siirtotyöläisen perheenjäsenten asemaa heille myönnettyllä mahdollisuudella päästä itse kyseisen jäsenvaltion työmarkkinoille hankkiakseen siellä kyseisen työntekijän asemaan nähden itsenäisen aseman ja lujittaakseen siten perheen pysyvää sopeutumista vastaanottavaan jäsenvaltioon (ks. em. asia Bozkurt, tuomion 33 ja 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 46 Oikeuskäytännössä on päätelty tästä, että perheenjäsen on lähtökohtaisesti ja legitimejä syitä lukuun ottamatta velvollinen asumaan tosiasiallisesti yhdessä siirtotyöläisen kanssa niin pitkään kuin hänellä itsellään ei ole oikeutta päästä työmarkkinoille eli siihen asti, kun kolmen vuoden ajanjakso päättyy, kuten päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa määrätään (ks. em. asia Bozkurt, tuomion 35 kohta). Kuten edellä mainitussa asiassa Kadiman annetun tuomion 42 ja 44 kohdassa on todettu, asia olisi toisin vain tilanteessa, jossa objektiivisten olosuhteiden takia olisi perusteltua, ettei kyseessä oleva perheenjäsen asu vastaanottavassa jäsenvaltiossa yhdessä turkkilaisen siirtotyöläisen kanssa.
- 47 Oikeuskäytännössä on täsmennetty tässä asiayhteydessä, että kun otetaan huomioon päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan keskeinen tarkoitus ja henki, perheen yhdistämisen, jonka nojalla perheenjäsen on tullut vastaanottavan jäsenvaltion alueelle, on ilmeistä konkreettisesti sillä, että kyseinen perheenjäsen on jatkuvasi kyseisen työntekijän luona siten, että he asuvat yhdessä, kunnes perheenjäsenellä on kolmen vuoden jälkeen mahdollisuus elää itsenäisenä vanhemmastaan, joka on tehnyt hänelle mahdolliseksi integroitua vastaanottavaan jäsenvaltioon (ks. em. asia Ergat, tuomion 36 kohta).
- 48 Niinpä oikeuskäytännössä on tulkittu päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa siten, että tämä määräys ei estä vastaanottavaa jäsenvaltiota asettamasta perheenjäsenen oleskeluoikeudelle kolmena ensimmäisenä vuonna sellaisia edellytyksiä, joilla voidaan taata, että perheenjäsen oleskelee kyseisen valtion alueella mainitun 7 artiklan ensimmäisen kohdan hengen ja tarkoituksen mukaisesti (em. asia Kadiman, tuomion 33 kohta).
- 49 Tällaisen tulkinnan tarkan ulottuvuuden määrittämiseksi on muistutettava päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan taustalla olevan järjestelmän, sellaisena jollaiseksi sopimuspuolet ovat sen perustaneet, logiikasta.

- 50 Oikeuskäytännöstä ilmenee selvästi, että jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille jo kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenen ensimmäisestä luvasta tulla kyseiseen valtioon päätetään lähtökohtaisesti tämän valtion kansallisen oikeuden mukaisesti ja tällainen toimivalta ilmenee siten, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset myöntävät asianomaiselle luvan muuttaa kyseisen työntekijän luokse (ks. em. asia Ayaz, tuomion 34 ja 35 kohta).
- 51 Toisaalta päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä luettelamakohdassa määrätyn kaltaisen ensimmäisen kolmen vuoden ajanjakson päätyttyä jäsenvaltiolla ei enää ole oikeutta asettaa mitään edellytyksiä turkkilaisen työntekijän perheenjäsenen oleskelulle alueellaan (ks. em. asia Ergat, tuomion 38 kohta ja asia C-467/02, Cetinkaya, tuomio 11.11.2004, Kok., s. I-10895, 30 kohta).
- 52 Välivaiheesta on todettava, että kolmen vuoden ajanjaksona, joka alkaa perheenjäsenen pääsystä vastaanottavan jäsenvaltion alueelle, tällä valtiolla on tietty – muttei rajaton – toimivalta säännellä asianomaisen oleskelua.
- 53 Erityisesti on niin, kuten edellä mainitussa asiassa Kadiman annetun tuomion 33 kohdan sanamuodostakin ilmenee, että vastaanottavalla jäsenvaltiolla on oikeus asettaa turkkilaisen työntekijän perheenjäsenen oleskelulle vain sellaisia edellytyksiä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan tavoitetta noudatetaan täysin, huolehtimalla siitä, ettei asianomainen asu kyseisen valtion alueella vastoin kyseisen määräyksen henkeä ja tarkoitusta, sellaisina kuin ne mainittiin tämän tuomion 45 kohdassa.
- 54 Koska kyseisten kolmen vuoden aikana turkkilaisen työntekijän perheenjäsenillä ei – lähtökohtaisesti, jollei päätöksen N:o 1/80 14 artiklan 2 kohdassa määrätyn kaltaisesta edullisemmasta sääntelystä muuta johdu – ole oikeutta elää työskentelemällä

itsenäisesti, heidän oleskelullaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa on kyseisenä ajanjaksona perusteluna vain perheen yhdistäminen, jonka avulla turkkilainen työntekijä, jonka ansiosta hänen perheenjäsenilleen on annettu lupa tulla kyseisen valtion alueelle, voi oleskella tässä valtiossa perheenjäsentensä kanssa.

- 55 Vastaanottava jäsenvaltio voi siis pätevästi vaatia, että ensimmäisen kolmen vuoden ajanjakson aikana perheenjäsen jatkaa tosiasiallista asumistaan turkkilaisen siirtotyöläisen luona.
- 56 Kyseisellä jäsenvaltiolla ei sitä vastoin ole oikeutta antaa säännöstöä, joka poikkeaa luonteeltaan päätöksestä N:o 1/80 johtuvasta säännöstöstä tai jossa asetetaan muita kuin kyseisessä päätöksessä määrättyjä edellytyksiä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan niin unionin oikeuden ensisijaisuudesta kuin päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan kaltaisen määräyksen välittömästä oikeusvaikutuksestakin nimittäin seuraa, etteivät jäsenvaltiot voi yksipuolisesti muuttaa järjestelmän, jossa on kyse Turkin kansalaisten asteittaisesta integroimisesta vastaanottavaan jäsenvaltioon, sisältöä eikä niillä siis enää ole oikeutta toteuttaa toimenpiteitä, jotka voivat haitata Turkin kansalaisille ETY–Turkki-assosiaatiosta annetuissa oikeussäännöissä nimenomaisesti tunnustettua oikeusasemaa (ks. vastaavasti asia C-65/98, Eyüp, tuomio 22.6.2000, Kok., s. I-4747, 40 ja 41 kohta; asia C-188/00, Kurz, tuomio 19.11.2002, Kok., s. I-10691, 66–68 kohta ja asia C-14/09, Genc, tuomio 4.2.2010, Kok., s. I-931, 36–38 kohta).
- 57 Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen säännöstö johtaa juuri tällaiseen haittaan. Vc 2000:n B2/8.3 kohtaan sisältyvän kaltaisessa säännöstössä ei siten säädetä ainoastaan, että turkkilaisen siirtotyöläisen perheenjäsenen on asuttava tosiasiallisesti yhdessä viimeksi mainitun kanssa kolme ensimmäistä vuotta oleskelustaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa, vaan siihen sisältyy myös sääntö, jonka mukaan erityisesti sen, että täysi-ikäinen lapsi solmii avioliiton tai sitoutuu parisuhteeseen, katsotaan sinänsä katkaisevan tosiasiallisen perhesiteen. Kansalliset viranomaiset voivat tällöin kyseisen säännösten nojalla automaattisesti peruuttaa oleskeluluvan tällaisessa tilanteessa

olevalta perheenjäseneltä, vaikka tämä olisi jatkanut asumistaan kyseisen työntekijän luona.

- 58 On siis todettava, että tällaisella säännöstöllä selvästi ylitetään niiden toimenpiteiden rajat, jotka vastaanottavalla jäsenvaltiolla on oikeus toteuttaa päätöksen N:o 1/80 nojalla. Edellisessä kohdassa mainitun kaltaisia edellytyksiä ei ole päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisessä kohdassa, jonka sanamuoto on päinvastoin yleinen ja ehdoton, eivätkä nämä edellytykset saa tukea myöskään määräyksen hengestä.
- 59 Kun tarkastellaan erityisesti pääasian kantajan kaltaisen perheenjäsenen tilannetta, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toteamuksista ilmenee, että saatuaan vuonna 1999 luvan tulla Alankomaiden alueelle Pehlivan ei koskaan asunut erillään ennen 1.4.2005, jolloin hän muutti perheensä kodista toiseen osoitteeseen, eikä hän lakannut asumasta vanhempiansa, jotka oleskelevat vastaanottavassa jäsenvaltiossa laillisesti ja joista ainakin toinen kuului tämän valtion laillisille työmarkkinoille, kanssa.
- 60 Unionin tuomioistuimen käytettävissä olevista tiedoista siis ilmenee, että tässä tapauksessa Pehlivan on oleskellut vastaanottavassa jäsenvaltiossa keskeytyksettä yli kolme vuotta, mikä vastaa täysin päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan vaatimuksia ja tämän määräyksen perustana olevaa tavoitetta eli perheen yhdistämistä.
- 61 Näin ollen on katsottava, että Pehlivan on kyseisessä määräyksessä tarkoitettulla tavalla aina asunut säännönmukaisesti Alankomaiden alueella. Pääasiassa kyseessä

olevien kaltaisissa olosuhteissa Pehlivanin oleskeluoikeuteen vastaanottavassa jäsenvaltiossa ei siis missään tapauksessa vaikuta avioliitto, jonka hän solmi ennen saman määräyksen ensimmäisessä luettelakohdassa määrätyn kolmen vuoden ajanjakson päättymistä, koska hän ei avioliitostaan huolimatta lakannut asumasta tosiasiallisesti sen turkkilaisen työntekijän kanssa, jonka välityksellä hän sai luvan tulla kyseisen jäsenvaltion alueelle perheen yhdistämisen nojalla.

62 Tällainen tulkinta on lisäksi johdonmukainen sen vakiintuneen oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätty edellytykset täyttävä turkkilaisen työntekijän perheenjäsen voi menettää hänelle kyseisessä määräyksessä annetut oikeudet vain kahdessa tapauksessa eli joko silloin, kun turkkilaisen siirtolaisen oleskelu vastaanottavan jäsenvaltion alueella merkitsee hänen oman käyttäytymisensä vuoksi todellista ja vakavaa vaaraa yleiselle järjestykselle, turvallisuudelle tai kansanterveydelle saman päätöksen 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, tai silloin, kun asianomainen on poistunut kyseisen valtion alueelta merkittäväksi ajaksi ilman perusteltua syytä (ks. mm. em. asia Bozkurt, tuomion 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

63 Tästä seuraa erityisesti, ettei se, että asianomainen henkilö on riidanalaisen päätöksen tekohtekellä täysi-ikäinen, vaikuta mitenkään oikeuksiin, jotka hän on saanut päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla, kuten unionin tuomioistuin on jo todennut ja toisin kuin pääasiassa kyseessä olevassa säännöstössä säädetään (ks. vastaavasti mm. em. asia Ergat, tuomion 26 ja 27 kohta ja asia C-502/04, Torun, tuomio 16.2.2006, Kok., s. I-1563, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

64 Kaikesta edellä esitetystä on pääteltävä, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa avioliitto, jonka turkkilaisen työntekijän perheenjäsen on solminut ennen päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä luettelakohdassa määrätyn kolmen vuoden ajanjakson päättymistä, ei vaikuta mitenkään

oleskeluoikeuden säilymiseen sen haltijalla, kunhan hän asuu koko tämän ajanjakson tosiasiallisesti kyseisen työntekijän kanssa. Nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevalla jäsenvaltiolla ei siis ollut oikeutta kyseenalaistaa oleskeluoikeutta, joka pääasian kantajalla on unionin oikeuden nojalla, ja kansallisten tuomioistuinten tehtävänä on soveltaa unionin oikeutta kokonaisuudessaan ja suojata siinä yksityisille suoraan annettuja oikeuksia jättämällä soveltamatta kaikkia sellaisia kyseisen valtion säännöksiä ja määräyksiä, jotka ovat mahdollisesti unionin oikeuden vastaisia (ks. em. asia Eyüp, tuomion 42 kohta ja em. asia Kurz, tuomion 69 kohta).

⁶⁵ Lopuksi on täsmennettävä, että edellisessä kohdassa annettu tulkinta ei ole ristiriidassa 23.11.1970 allekirjoitetun lisäpöytäkirjan 59 artiklan vaatimusten kanssa. Senkaltaisista syistä, jotka on esitetty asiassa C-325/05, Derin, 18.7.2007 annetun tuomion (Kok., s. I-6495) 62–67 kohdassa, asiassa C-349/06, Polat, 4.10.2007 annetun tuomion (Kok., s. I-8167) 21 kohdassa ja edellä mainitussa asiassa Bozkurt annetun tuomion 45 kohdassa, turkkilaisen siirtotyöläisen perheenjäsenen tilannetta ei voida nimittäin tehokkaasti rinnastaa jäsenvaltion kansalaisen perheenjäsenen tilanteeseen, kun otetaan huomioon heidän oikeusasemiensa väliset huomattavat erot (ks. vastaavasti asia C-462/08, Bekleyen, tuomio 21.1.2010, Kok., s. I-563, 37, 38 ja 43 kohta).

⁶⁶ Ensimmäiseen kysymykseen on siis vastattava kaiken edellä esitetyn perusteella, että päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että

- tämä määräys on esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan perheenjäsen, jolle on asianmukaisesti annettu lupa muuttaa kyseisen valtion laillisille työmarkkinoille jo kuuluvan turkkilaisen siirtotyöläisen luokse, menettää saman määräyksen nojalla perheen yhdistämiseen perustuvat oikeudet pelkästään siksi, että hän täysi-ikäiseksi tultuaan solmii avioliiton, vaikka hän jatkaa asumistaan mainitun työntekijän kanssa kolme ensimmäistä vuotta oleskelustaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa

- pääasian kantajan kaltainen Turkin kansalainen, joka kuuluu kyseisen määräyksen soveltamisalaan, voi pätevästi sen nojalla vaatia oleskeluoikeutta vastaanottavassa jäsenvaltiossa siitä huolimatta, että hän on solminut avioliiton ennen kyseisessä ensimmäisen kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa määrätyn kolmen vuoden ajanjakson päättymistä, silloin kun hän on koko tämän ajanjakson asunut tosiasiallisesti turkkilaisen siirtotyöläisen, jonka välityksellä hänelle on annettu lupa tulla kyseisen jäsenvaltion alueelle perheen yhdistämisen nojalla, kanssa.

67 Kun ensimmäiseen kysymykseen annettava vastaus otetaan huomioon, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen muihin kysymyksiin ei enää ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

68 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn, Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että

- **tämä määräys on esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan perheenjäsen, jolle on asianmukaisesti annettu lupa muuttaa kyseisen valtion**

laillisille työmarkkinoille jo kuuluvan turkkilaisen siirtotyöläisen luokse, menettää saman määräyksen nojalla perheen yhdistämiseen perustuvat oikeudet pelkästään siksi, että hän täysi-ikäiseksi tultuaan solmii avioliiton, vaikka hän jatkaa asumistaan mainitun työntekijän kanssa kolme ensimmäistä vuotta oleskelustaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa

- pääasian kantajan kaltainen Turkin kansalainen, joka kuuluu kyseisen määräyksen soveltamisalaan, voi pätevästi sen nojalla vaatia oleskeluoikeutta vastaanottavassa jäsenvaltiossa siitä huolimatta, että hän on solminut avioliiton ennen kyseisessä ensimmäisen kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa määrätyn kolmen vuoden ajanjakson päättymistä, silloin kun hän on koko tämän ajanjakson asunut tosiasiallisesti turkkilaisen siirtotyöläisen, jonka välityksellä hänelle on annettu lupa tulla kyseisen jäsenvaltion alueelle perheen yhdistämisen nojalla, kanssa.

Allekirjoitukset